

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

Forhåbninger til fremtiden: Klimaforandring og min vision for livet på jorden i 2050

af
Madeleine L. Dwyer

Fødselsdato: 31. januar 1991

Kontaktoplysninger:

purple_polka_dot@hotmail.com

1-250-752-6344 (privat)

1-250-240-8423 (mobil)

324 Fern Rd East

Qualicum Beach, British Columbia

Canada

V9K 1R1

Indsendt den 6. november 2009

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

Uddrag

FN's klimakonference vil blive afholdt i København og varer fra den 7. december til den 18. december 2009. Denne kronik beskriver verdens potentielle skæbne og betingelserne for at nå frem til resultater på konferencen. Flere faktorer, som er tæt forbundet med miljøproblemerne, og nye idéer til at opnå positive resultater i fremtiden - især 2050 – er beskrevet. Denne kronik har et positivt syn på tilpasning af en ny klimalovgivning ved brug af vedvarende energikilder og bæredygtig levevis. Der opfordres til forskning og udvikling inden for banebrydende teknologi, ny levevis samt et miljøbevidst samfund.

Klimaforandring og min vision for livet på Jorden i 2050

Jeg mener, at vi som verdensborgere har et ansvar for at værne om jorden, så den trygt kan overdrages til fremtidens generationer. Jeg mener, at vi går en lys fremtid i møde, så længe vi bevarer en positiv indstilling og stræber efter at løse aktuelle problemer og forhindrer, at nye opstår. Jeg mener, at den store opgave, der er forbundet med klimaforandringer, giver mulighed for at få verdens befolkning til at stå sammen om et fælles mål: at beskytte miljøet og dermed Jorden.

Jo tættere vi kommer på 2012, desto tættere kommer vi på Kyoto-protokollen. Har protokollen haft nogen effekt? Hvor mange lande har egentlig reduceret deres drivhusgasudledninger? I 2004 kunne FN rapportere, at mange lande faktisk havde øget deres udledninger og ikke havde gjort nogen fremskridt med hensyn til efterlevelse af deres mål. Nogle lande, såsom Danmark, Tyskland og Storbritannien, har opnået en betydelig procentvis reduktion i deres udledninger samtidig med, at de har opretholdt en høj levestandard, hvilket viser vejen for resten af verden. Tallene viser, at verdens drivhusgasudledninger steg med 38 % i perioden 1992-2007.¹ Og det er kun blevet værre. Det samlede globale CO₂-udslip er steget med rekordhøje mængder på 31,5 mia. ton siden konferencen i Kyoto. "Det er 40 % over tallene i 1990, som er basisåret for konventionen."²

Hvorfor er der ikke flere lande, der har taget initiativ til at gøre noget for at løse problemet? Nu er det tid til at handle. I København til december vil verdens ledere mødes og beslutte skæbnen for fremtidens klima. De bliver nødt til at komme på højde med situationen, træffe de rette beslutninger og indgå nye aftaler, som vil styrke nye målsætninger for reduktion af CO₂-udledningerne. Vi har brug for en drastisk ændring i den måde, som situationen bliver håndteret på! Vi har brug for strengere lovgivning inden for CO₂-udledning. Vi bliver nødt til at ændre vores fokus fra at købe flere tønder olie til at investere i bæredygtig energiteknologi. Vi har værktøjerne til forskning og

¹ <http://www.globalcarbonproject.org/carbonbudget/index.htm>

² <http://hopenhagen.org/learn>

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

udvikling, vi har kreativiteten, og frem for alt så har vi incitamentet til forandring: det er den eneste klode, vi har! Jeg er sikker på, at vi ved at samarbejde og skabe ambitiøse - men realistiske - målsætninger for at tackle klimaforandringerne vil kunne redde livet på Jorden.

Min vision for 2050 er optimistisk. Om 40 år er der meget, som vil være forandret. Prøv bare at se hvor anderledes livet er nu i forhold til for 40 år siden. Jeg kan f.eks. slet ikke forestille mig, hvad jeg skulle gøre uden internettet, og jeg var utrolig overrasket, da jeg fandt ud af, at over 2/3 af verdens befolkning slet ikke benytter internettet. I mit 2050 vil alle have adgang til denne fantastiske vidensportal. Internettet kan benyttes som et fantastisk læringsværktøj, som i sandhed er en af nøglerne til at bryde fattigdoms-cirklen. Det forbinder også mennesker over hele verden og medvirker til, at vi kan holde os underrettet om udviklingen i resten af verdenssamfundet.

Teknologien udvikler sig med en nærmest uanet hastighed. Hvem ved, hvad det næste store kvantespring bliver, som vil ændre vores liv? Vores levevis er nødvendigvis forskellig, men vores fundamentale, menneskelige behov vil være de samme. Rent fysiologisk skal vi alle have mad at spise, vand at drikke, ren luft at indånde og et sted at sove. På dette stadie i civilisationen er det kun naturligt, at vi ønsker at få dækket mere end blot vores fundamentale behov. Vi vil gerne føle os trygge, elsket, vigtige og respekteret af andre. Vi higer også efter åndelighed, kreativitet og ytringsfrihed. Hvordan kan vi så bevare og opnå bedre livskvalitet, samtidig med at vi reducerer vores belastning af miljøet på kloden? Vi bliver nødt til at bryde det hidtidige mønster og finde positive, miljøvenlige løsninger.

I 2050 vil jeg være 59 år gammel. Jeg kan se mig selv bidrage til samfundet i internationale sammenhænge. Måske vil jeg arbejde for FN inden for international lovgivning og politik, hvilket jeg påtænker at studere på universitetet. Jeg vil gerne bo i en smuk, grøn by som København eller Vancouver. Jeg vil køre på cykel eller benytte transportmidler med lavt CO2-udslip til og fra arbejde hver dag. Jeg så for nylig en animeret fremtidsfilm³, der portrætterede en ung pige på cykel. På cyklen

³ <http://livingclimatechange.com/index.php/2009/10/is-it-stealing-if-you-play-fair/>

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

var der monteret en anordning, der opfangede den energi, der blev produceret, når hun cyklede. Denne anordning kunne overføre energien til en større opsamlingsenhed. Er dette ikke en realistisk teknologi i fremtiden? Det kan godt være, at én cyklist ikke kan producere særlig meget energi, men kunne man ikke forestille sig, hvor meget energi hver enkelt cyklist alene i København ville kunne genere på et år? Mit 2050 omfatter kreative, alternative metoder til generering af energi som denne.

Hvis det skal være helt perfekt, vil jeg bo i et hus eller en lejlighed, som er miljørigtig og bygget af ikke-skadelige materialer. Mit hjem vil være isoleret og være udstyret med naturlig ventilation, solpaneler samt et varmecirkulationssystem, der gør brug af vedvarende energikilder, og installationer, der er vand- og energieffektive. Jeg vil have en have, eller jeg vil have en fælleshave, hvor jeg kan dyrke mine egne grøntsager og frugt. Fleretagersbyggeri i byen vil være udstyret med solvarmede drivhuse, hvor man kan dyrke føde til befolkningen i byen. I hvert hjem vil der være én kontakt til at slukke for al strøm i boligen, når der ikke er nogen hjemme. Der vil være masser af træer i alle kvarterer. Alle vil benytte miljøvenlige husholdningsprodukter, såsom opvaskemiddel, toiletpapir og vaskepulver, eftersom alle produkter, der ikke efterlever en miljøvenlig test, ikke længere må sælges til forbrugerne verden over. Papirprodukter vil være fremstillet af bæredygtigt materiale, f.eks. bambus eller hamp. Det vil være slut med at fælde træer til fremstilling af papir.

I mit hjem – og alle andre hjem – vil der være flere ting, som vil være forandret. Når jeg er færdig med at spise, vil resterne blive komposteret. Tom emballage, som maden har været opbevaret i, vil blive smidt ud i separate containere til genvinding.

Skrald og affald vil ikke længere være et problem, eftersom alle forbrugsvarer og al emballage vil være fremstillet af genindvindelige eller komposterbare materialer. Alle vil have adgang til rent drikkevand fra hanen ved hjælp af kreative løsninger, som f.eks. ingeniøren Michael Pritchards bærbare Lifesaver-drikkedunk, der kan filtrere det mest beskidte, uhygiejniske vand og omdanne det til drikkevand i løbet af få sekunder.⁴

Transport af plastflasker med kildevand vil blive forbudt, optimistisk set længe før 2050. Muldtoiletter vil blive installeret og 'gråt vand' fra husholdningen vil blive filtreret og genbrugt til drivhuse og haver.

⁴ http://www.ted.com/talks/lang/eng/michael_pritchard_invents_a_water_filter.html

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

I takt med urbaniseringen øges, er det højest sandsynligt, at rundt regnet 4 ud af 5 af verdens befolkning vil bo i byen i 2050. Når det sker, vil folk i byerne statistisk set have færre børn. Jeg håber på et fald i verdens befolkningstal af den simple årsag, at flere mennesker betyder mere energi, føde, vand samt øget forbrug og mere affald.

Urbanisering vil medføre øget lebensraum for menneskene i byen og udvide grænserne og infrastrukturen over hele kloden. Agerjord på landet vil bedre kunne udnyttes til landbrug. Kødindustrien, som vi kender den i dag, vil blive ændret fra dens nuværende form og blive udsat for en omvæltning, idet alle brug vil blive omdannet, så de er økologiske og dyrene kan gå frit. Transport af fødevarer vil også blive ændret betydeligt, hvis vi stadig ønsker at fragte ananas fra Brasilien til Montreal midt i januar! Mit håb er, at vi ved hjælp af drivhuse med solpaneler og transportmidler med lavt CO₂-udslip stadig vil være i stand til at nyde luksusprodukter såsom eksotiske frugter og grøntsager.

Hvordan vil langdistance og oversøiske rejser ændre sig? Vi ved alle, at flytrafikken kræver kolossale mængder fossilt brændstof. Hvis jeg planlægger at få et job som diplomat, er der stor sandsynlighed for, at hektisk rejseaktivitet vil blive en stor del af mit liv. Jeg vil gerne kunne komme rundt i verden, i rimelig udstrækning, uden at føle, at der hviler en enorm byrde på mine skuldre i og med, at jeg dermed bidrager til det enorme CO₂-udslip! Med alle de hæsblæsende teknologiske opfindelser, som man ser næsten hver uge, vil vi sikkert kunne finde nye energikilder til flytrafikken - det være sig i form af vind-, sol- eller vandkraft eller måske biobrændsel. Hvem ved, måske vil en hel ny metode til miljøvenlig langdistance luftfart finde vej til markedet. Hvad med f.eks. at undersøge mulighederne for transport med luftskib? Jeg kan næsten ikke vente med at se hvilke drastiske, vigtige og positive forandringer, der vil forekomme inden for dette område, eftersom det vil komme til at spille en vigtig rolle for mit arbejde.

En anden væsentlig faktor inden for transport og CO₂-udledning er biler. Ved du f.eks. hvor mange biler, der findes i verden i dag? Der er så mange, at man ikke engang kender det eksakte antal. Hvad, jeg kan sige med større sikkerhed, er, at der er fremstillet over 40 millioner biler alene i år (oktober 2009). Hver dag er vi flere millioner benzinslugere på vejene. Jeg er blandt disse millioner. Jeg har først for nylig erhvervet kørekort.

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

Det moderne samfund er i stigende grad blevet afhængig af privatbilisme. I 2050 vil vi ikke blive hindret af forbuddet mod oliedreven transport. Familier vil have mindre, mere energieffektive biler, der kører på biobrændsel eller ren elektricitet, og den enkelte bilist vil have en mindre personbil. Samfund over hele kloden vil have adgang til prisbillig og revolutionerende offentlig transport, heriblandt kommunale delebiler. Gammel bus- og togteknologi vil blive forbedret, og nye modeller vil blive skabt. Områder i centrum af byen vil være forbeholdt gående og cyklister, og vejene vil blive erstattet med mere plads til de gående og måske soldrevne rullende fortove til 'overhalingsbanen'. Dette er muligheder, som skal undersøges og underbygges nærmere af ingeniører, arkitekter og myndigheder verden over. At finde en ny, bæredygtig levemåde skal blive vores første prioritet, hvis vi skal kunne trives i fremtiden.

Mit spørgsmål til verden er: Er du villig til at foretage de nødvendige ændringer af din livsstil, eller vil du tillade de alternative konsekvenser? Vil du kræve mere drastisk handling fra dem, der har mulighed til at håndhæve disse ændringer, såsom lovgivere, magtfulde virksomheder og industrivirksomheder? Vil du læne dig tilbage og se på, at tusindvis af dyrearter uddør hvert år, eller vil du give dine børn en chance for at leve, mens økosystemet stadig er intakt. Verdens forskere fortæller os, at vi bliver nødt til at nedbringe vores CO₂-udledning til 350 ppm (parts per million). Det er stadig muligt, men chancerne bliver gradvist mindre. Lad os gøre det nu, mens vi stadig har en chance for at forbedre vores livskvalitet, mens vi bevæger os ind i fremtidens miljørigtige tankegang. Lad os bryde vores egen grænser. Jeg vil gerne se verdens rigere lande give en hånd til udviklingslandene for at medvirke til at frembringe morgendagens teknologi, som vil forbedre økonomien og miljøet. Jeg har troen på, at vi kan gøre det. Det er nemt at blive fanget i klimakrisens dommedagsprofetier, men vi kan sagtens finde håbet i os selv og de fremadtænkende omkring os. "Naturressourcerne kan blive opbrugt, men den menneskelige kreativitet er uudslukkelig."⁵

⁵A Crude Awakening

Madeleine Dwyer
23. oktober 2009

Litteraturhenvisninger

Den Blå Planet, 2001. Instruktør: Alastair Fothergill

A Crude Awakening, 2006. Instruktør: Basil Gelpke og Ray McCormack

En Ubekvem Sandhed (Original titel: *An Inconvenient Truth*), 2007, (bog) af Al Gore

“United Nations Framework Convention on Climate Change. Changes in GHG emissions from 1990 to 2004”

www.ted.com

www.wikipedia.org

www.hopenhagen.org

www.livingclimatechange.com

<http://www.globalcarbonproject.org/carbonbudget/index.htm>

<http://www.worldometers.info/>

www.un.org

<http://www.davidsuzuki.org>

<http://www.lenntech.com/periodic/elements/he.htm>